

тва младоженъциѣ трѣба да го пазать като драгоцѣнно нещо (антика *Κεφαλή*) що имъ наумѣва испитаніята, които праща Богъ на любимитѣ си. »

*Въздигане памятникъ на Іакова,*

Амалія уважи точно обѣщаніето си което даде на Марія, близо до гробъта на отецъта ѝ, и наскоро единъ хубавъ памятникъ, отъ бѣль мраморъ ся вдигна; изработанъ просто, нъ прекрасно, имѣющъ надгробіе, написано съ златни слова ѡмето на покойникъта, происхожденіето му, възрастъта му и двойникъта му занаятъ, т. е. Панерджій и градинаръ; до тѣхъ, писано тоже съ златни слова: » Оня който вѣрва въ мене ако и да умрѣ живѣе. » Подоло отъ тоя надписъ, изобрази *цвѣтоносното панерче*, което Богъ употреби за да избави Марія отъ нещастіето ѝ, тоя прекрасенъ памятникъ попокрытъ отъ клонитѣ на илитѣ представляваше рѣдко зрелище, на оныя които посѣщаваха гробищата; гдѣто Духовникъта ся задоволяваше, да имъ приказва чуднѣжъ Исторіѣ на покойникъта Іакова, която всичитѣ слушаха заплеснато и преблагодарно, и която той свършваше всегда, съ тѣхъ думи: » Добриѣята ся възнаграждава отъ Бога. »

---

КРАЙ